

1. ראשי המדינות והממשלות ושרי החוץ דנו לעומק בכל ההיבטים של המצב השורר במזה"ת, לרבות מצב המו"מ הנערך כתוצאה מההסכמים שנחתמו במאסר 1979 בין מצרים וישראל. הם הסכימו כי המתחיות הגוברות והולכות באזור זה מהוות סכנה חמורה, ומביאות לכך שפתרון כולל של הסכסוך הישראלי-ערבי הכרחי ודחוף יותר משהיה אי-פעם;
2. תשע המדינות החברות בקהילייה האירופית גורסות, כי הקשרים המסורתיים והאינטרסים המשותפים המקשרים בין אירופה והמזה"ת מחייבים אותן למלא תפקיד מיוחד ולפעול עתה באופן מוחשי יותר למען השלום;
3. בהקשר זה מתבססות תשע המדינות של השוק על החלטות מועצת הביטחון 242 ו-338 ועל העמדות שביטאו פעמים מספר, בייחוד בהצהרותיהן מן ה-29 ביוני 1977, 19 בספטמבר 1978, 26 במאסר ו-18 ביוני 1979, וכן הנאום שהשמיע בשמן ב-25 בספטמבר 1979 שר-החוץ של אירלנד בעצרת הכללית ה-34 של האו"ם;
4. על בסיס כל אלה, הגיע הזמן לקדם את ההכרה ואת יישומם של שני עקרונות המקובלים באופן אוניברסלי כל הקהילייה הבין-לאומית: הזכות לקיום ולביטחון של כל מדינות האזור, לרבות ישראל, וצדק לכל העמים, לרבות הכרה בזכויות הלגיטימיות של העם הפלסטיני;
5. כל מדינות האזור זכאיות לחות בשלום בתוך גבולות בטוחים ומוכרים, מובטחים על-ידי האו"ם באמצעות החלטה של מועצת הביטחון, ואם יהיה צורך בכך על בסיס של נהלים אחרים, מוסכמים באורח הדדי. התשע מצהירות, כי הן מוכנות להשתתף במסגרת של הסדר כולל במתן ערובות בין-לאומיות ממשיות ומחייבות, לרבות ערובות בשטח;
6. יש למצוא פתרון לבעיה הפלסטינית, שאיננה בעיית פליטים בלבד. העם הפלסטיני, החש את עצמו בתור שכזה, צריך להימצא במצב - באמצעות תהליך מתאים שיוגדר במסגרת הסדר שלום כולל - שבו יוכל לממש במלואה את זכותו להגדרה עצמית;
7. השגת המטרות הללו מחייבת מעורבות ותמיכה מצד כל הנוגעים בדבר במסגרת של הסדר שלום, אשר אותו מבקשות התשע לקדם, בתיאום עם העקרונות שהוגדרו בהצהרה הנזכרת לעיל. עקרונות אלה חלים על כל הצדדים המעורבים, ומשום כך, גם על העם הפלסטיני ואש"ף, אשר אותם יש לשותף במו"מ;
8. התשע מכירות בחשיבות המיוחדת של שאלת ירושלים לגבי כל הצדדים המעורבים. הן מדגישות, כי לא יקבלו כל יזמה חד-צדדית שתכליתה לשנות את מעמדה של ירושלים, וכי כל הסכם כל מעמדה של העיר חייב לכלול ערובות לחופש-גישה לכל המקומות הקדושים;
9. התשע מדגישות כי על ישראל לשים קץ לכיבוש הטריטוריאלי שהיא מקיימת מאז 1967, כשם שעשתה לגבי חלק מסיני. הן משוכנעות, כי ההתנחלויות הישראליות מהוות מכשול רציני לתהליך השלום במזרח-התיכון. התשע סבורות כי התנחלויות אלה, כמו גם השינויים במערך האוכלוסייה והרכוש בשטחים הערביים הכבושים, הן בלתי-חוקיות בהתאם לחוק הבין-לאומי;
10. בהיותן מעונינות לשים קץ לאלימות, סבורות התשע שרק הסתלקות משימוש בכוח או איום של שימוש בכוח על-ידי המעורבים, עשויה ליצור אווירה של אמון באזור, ולהוות יסוד להסדר כולל של סכסוך המזרח-התיכון;
11. התשע החליטו לקיים את המגעים הדרושים עם כל הצדדים הנוגעים בדבר. מטרת המגעים הללו תהיה - לברר את עמדת הצדדים השונים לגבי העקרונות המפורטים בהצהרה זו. על-פי תוצאות ההתייעצויות הללו, יקבעו את הצורה שתוכל יזמתם ללבוש.